

Отже, завдяки своєму розташуванню Івано-Франківська область має надзвичайно високий туристичний потенціал, що надає їй значні можливості для розвитку туризму. Цьому сприяють природні фактори, а також наявність численних історико-культурних пам'яток.

Список джерел інформації

1. Мірошник Р.О. Проблеми економіки та управління / Мірошник Р.О // Вісник Національного університету "Львівська політехніка". - 2013. - №754. - С.41-46.

2. Смольнікова К.А. Актуальні проблеми управління соціально-економічними системами / Смольнікова К.А. // - Луцьк: Луцький НТУ, 2016. - Ч.1. - 476 с. - С.344-346.

3. Туркалевич Т.О « Розвиток туризму в Івано-Франківській області» [Електронний ресурс]: [Веб-сайт]. – Електронні дані.- Режим доступу:

http://www.rusnauka.com/16_ADEN_2010/Geographia/68124.doc.htm

4. Пендерецький О.В. Територіальна організація промислового туризму Карпатського суспільно-географічного району та основні напрямки її вдосконалення : монографія. / О.В. Пендерецький. Монографія. За науковою редакцією д.е.н., проф. Олійника Я.Б. – Івано-Франківськ: ІФНТУНГ, 2011. – 225 с.

5. Туризм в Івано-Франківській області [Електронний ресурс]: [Веб-сайт]. – Електронні дані. - Режим доступу: <https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A2%D1%83%D1%80%D0%B8>

Л.П. Малюк, д-р. техн. наук, проф. (*ХДУХТ, Харків*)

О.М. Варипаєв, канд. філос. наук, проф. (*ХДУХТ, Харків*)

Л.М. Варипаєва, доц. (*ХДУХТ, Харків*)

СЕРВІСНА ДІЯЛЬНІСТЬ У ПРОБЛЕМНОМУ ПОЛІ СЕРВІСОЛОГІЇ

Сервісна діяльність відноситься до сервісології як науково-практична дисципліна до загальнотеоретичної. Якщо для сервісології основною категорією є категорія потреби, то в сервісній діяльності підкреслюється її процесуальність, акцент зміщується на надання послуги як головної визначальної частини взаємин у сфері послуг.

Подібне розуміння послуг і виділення особливої області сервісної діяльності відбулося порівняно недавно. В англійській політекономії XIX століття вперше відбулося виділення послуги як самостійної сфери

економічної реальності поряд з товаром, хоча послуги були віднесені до нематеріальних благ.

Продуктивна праця, яка була пов'язана зі створенням техніки, товарів повсякденного попиту, розглядалася як більш важлива порівняно з непродуктивною працею в сфері обслуговування, тому сервісна діяльність розглядалася як другорядна непродуктивна праця, що заважало економістам оцінити її роль і значення в системі суспільного виробництва [1].

Закордонні дослідники починають розвивати з 60-70-х років ХХ століття концепції «суспільства споживання», у яких обґрунтовується можливість задоволення різноманітних особистих потреб за рахунок росту задоволення потреб людини сферою послуг.

Відбувається теоретичне й методологічне переосмислення категорії послуги. Вона теж починає сприйматися як різновид праці, який дозволяє задовольняти людські потреби, оскільки матеріальні й нематеріальні блага можуть взаємно переходити одне в одне і ставати в ряді випадків взаємозамінними. За останнє десятиліття така трансформація та переорієнтація акцентів з виробництва на процес надання послуги вже є загально визнаною та засвідчує процес пререорієнтації у сучасному постіндустріальному та інформаційному суспільстві [2].

Сервісна діяльність сприяє увявленню про розвиток особистості людини шляхом задоволення її різноманітних потреб, причому виділяються саме процесуальні аспекти такої діяльності. Процесуальність виходить на перший план, і сервісна діяльність починає розглядатися як цілісна система із надання комплексу послуг, які можуть трансформуватися і бути супутніми виробництву продуктів. У загальному значенні під сервісною діяльністю розуміється господарська активність, у яку залучені дві основні сторони: структура, що робить послуги, і споживачі її послуг, які через ринковий обмін бажають одержати конкретні блага з урахуванням своїх потреб. Особливості сучасного етапу розвитку індустрії надання послуг і сервісу полягають у тому, що сьогодні прогрес у даній сфері відбувається в основному за рахунок підвищення якості й культури послуг, що надаються, впровадження новітніх інформаційних технологій, автоматизації процесів, кооперації різних видів сервісних підприємств [3].

Сервісна діяльність на початку третього тисячоліття успішно інтегрувалася у відносини ринкового обміну, що обумовило поділ і професіоналізацію праці працівників, які надають послуги, а також їхню підприємницьку активність на ринку послуг. Споживачі, які пред'являють до сервісної діяльності специфічні вимоги, привносять в неї свої запити й ціннісні орієнтації, що надає сервісній діяльності позаекономічних

характеристик. Теоретичною основою сервісної діяльності, поряд із сервісологією, є економічні й філософські теорії, які розглядають сервісну діяльність як цілісний феномен суспільства, у якому аналізується його характер та трансформації під впливом зовнішніх змін. Під методологією аналізу сервісної діяльності розуміється система загальнотеоретичних уявлень, пізнавальних принципів, покладених у дослідження її сутності, закономірностей її історичної еволюції, а також місця в суспільному виробництві, у соціальній структурі й культурній практиці. Таким чином, сервісна діяльність сформувалася як науково-практична дисципліна, у якій емпіричні дослідження здобувають важливе значення, оскільки питання про вдосконалення сервісу є досить актуальним для працівників цих сфер, для численного контингенту споживачів.

Список джерел інформації

1. Малюк Л. П. Сервісологія: підручник / Л.П. Малюк, О.М. Варипаєв. – Х.: ХДУХТ, 2011. – 258 с.

2. Малюк Л.П. Специфіка та класифікація потреб у сервісології // Scientific letters of the academic society of Michal Baludansky (Košice, Slovakia). 2017. – Vol. 5, № 4. – P. 52-55.

3. Maliuk, L., Varypaiev, O., Varypaieva, L. (2019) “Serviceology in the hospitality industry”, Conceptual aspects management of competitiveness the economic entities: collective monograph, in 2 Vol., WSSG, Przeworsk, Vol. 1., pp. 242-251.

У.А. Мартинюк, канд. с.-г. наук, ст. викл. (*ЛНУВМ ім. С.З. Гжицького, м. Львів*)

Є.В. Снядовська, студ. (*ЛНУВМ ім. С.З.Гжицького, м. Львів*)

ЗЕЛЕНИЙ СІЛЬСЬКИЙ ТУРИЗМ У ФРАНЦІЇ

Під впливом урбанізації люди все частіше відчують необхідність міняти обстановку і набувати нових вражень, тому все більше популярності набуває такий вид відпочинку, як зелений туризм.

Перш за все, зелений туризм - це активний відпочинок в сільській місцевості, в якій ви можете себе спробувати у ролі сільського мешканця. Головною особливістю зеленого туризму є відпочинок на свіжому повітрі і єдність з природою.

Традиція сільського зеленого туризму почала розвиватися в Європі близько половини століття тому. Європейці давно розкусили, що організація відпочинку на селі хоч і не така прибуткова, як на відомих